

Justitiedepartementet
Enheten för fastighetsrätt och
associationsrätt
ju.remissvar@regeringskansliet.se
ju.L1@regeringskansliet.se

Yttrande
Ju2023/01485

Stockholm 2023-10-10

Nya regler om hållbarhetsredovisning (SOU 2023:35)

Svensk Försäkring har beretts möjlighet att lämna synpunkter på rubricerad remiss.

En av utredningens allmänna utgångspunkter är att de nationella bestämmelserna i första hand ska anslutna till direktivets utformning och ordalydelse och inte gå utöver vad direktivet kräver. Vi ställer oss bakom denna utgångspunkt. Likaså välkomnar vi att de nya bestämmelserna tas in i författning genom anpassning av befintliga lagar.

Vi begränsar vårt yttrande till att kommentera förslagen i kapitel 3, Företagens hållbarhetsrapportering.

Avsnitt 3.4 Vilka företag ska lämna hållbarhetsinformation?

Tjänstepensionsföretag

Svensk Försäkring saknar ett ställningstagande kring företagsformen tjänstepensionsföretag i utredningen. Det bör förtydligas vad som ska gälla för tjänstepensionsföretag vid genomförande av det nya direktivet om hållbarhetsredovisning; konsekvenser och effekter för företag med denna företagsform bör analyseras.

I de allmänna utgångspunkterna för att genomföra det nya direktivet om hållbarhetsrapportering anges att Sverige inte bör kräva hållbarhetsrapportering från andra företag än de som faller inom direktivets obligatoriska tillämpningsområde.

I det nya direktivet om hållbarhetsredovisning anges att direktivet ska tillämpas av vissa företag oavsett deras juridiska form, så som försäkringsföretag enligt artikel 2.1 i direktivet¹ om Årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsbolag, förutsatt att de uppfyller vissa storlekskriterier. Sistnämnda direktiv specificerar olika juridiska former av försäkringsföretag - men omfattar inte tjänstepensionsföretag.

¹ [Direktiv 91/674/EEG Årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsbolag](#)

Vid genomförandet av andra tjänstepensionsdirektivet² i svensk lag gjordes ett tillägg³ i 1 kap. 1§ punkt 2. till Lag (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag (ÅRFL) att nämnda lag även skulle omfatta tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar som omfattas av lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag. Att ÅRFL även omfattar tjänstepensionsföretag är således en svensk lagstiftningsåtgärd som inte har sin motsvarighet i EU-rätten.

Så som författningsförslagen är formulerade i betänkandet blir genomförandet av det nya hållbarhetsdirektivet mer långtgående i Sverige och omfattar andra företagsformer än direktivets tillämpningsområde *som en konsekvens* av det vägval som Sverige gjorde år 2018 vid genomförande av det andra tjänstepensionsdirektivet. Vi kan inte se att utredningen har adresserat detta.

Vid tidpunkten för genomförande av andra tjänstepensionsdirektivet var de nya omfattande kraven på hållbarhetsredovisning inte kända. När lagstiftaren gjorde valet att tjänstepensionsföretag skulle omfattas av ÅRFL angavs bland annat; *”Även om det kommer att finnas en del olikheter när det gäller regleringen av försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag är dessa inte så stora att det kan antas att stora fördelar står att vinna genom att införa redovisningsregler för tjänstepensionsföretagen i en särskild lag”*. Det är andra förutsättningar som gäller när det nya direktivet om hållbarhetsredovisning nu införlivas som ett tillägg till årsredovisningsdirektivet med väsentligt mer långtgående krav på hållbarhetsupplysningar.

Detta påpekande innebär inte att Svensk Försäkring tar ställning i frågan, vad vi efterfrågar är ett öppet ställningstagande vad som ska gälla för tjänstepensionsföretag under dessa nya förhållanden.

3.4.4. Finansiella företag och 3.4.6 Koncerner

I avsnitt 3.4.4. anges *”När det gäller finansiella företag som ska behandlas som dotterföretag till ett centralt tillsynsorgan eller moderföretag i en grupp som är föremål för grupp tillsyn, och därför kan undantas från skyldigheten att upprätta en egen hållbarhetsrapport, bör enligt vår bedömning samma krav gälla som för koncerner”*. I avsnitt 3.4.6. anges *”Möjligheten för företaget att inte lämna hållbarhetsinformationen bör inbegripa även finansiella företag som behandlas som dotterföretag till antingen ett centralt tillsynsorgan eller ett moderföretag i en grupp som är föremål för grupp tillsyn”*.

Vi tolkar ovanstående skrivningar som att utredningens intention är att införa lättnadsregler för företag som ingår i en intressegemenskap som skulle kunna likställas med en koncern och att företaget därmed kan undantas från skyldigheten att upprätta en egen hållbarhetsrapport. Svensk Försäkring stödjer denna intention och välkomnar en reglering som möjliggör att fler företag än de som redovisningstekniskt ingår i en koncern kan hänvisa till en hållbarhetsrapport som upprättas centralt inom företagsgrupp med intressegemenskap.

² [Direktiv 2016/2341 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut](#)

³ [Prop. 2018/19:158 En ny reglering för tjänstepensionsföretag](#)

Vi har dock svårt att se att syftet med lättnadsregeln uppnås enbart genom en hänvisning till artikel 212.1.c.ii i direktiv 2019/138/EG (Solvens II). Vi föreslår därför ett tillägg till författningsförslaget om ändring av ÅRFL 7 kap 31 a-31 g §§ om hållbarhetsrapport för koncern, med en hänvisning till Försäkringsrörelselagen enligt följande:

Det samma ska gälla för företag som ingår i en grupp enligt 19 kap. 1 § Försäkringsrörelselag (2010:2043).

I det fall tjänstepensionsföretag ska omfattas av kravet på en hållbarhetsrapport bör motsvarande lättnadsregler införas för denna företagsform. Vi föreslår ett ytterligare tillägg till författningsförslaget om ändring av ÅRFL 7 kap 31 a-31 g §§ om hållbarhetsrapport för koncern, med en hänvisning till lag om Tjänstepensionsföretag enligt följande:

Det samma ska gälla för företag som ingår i en grupp enligt 16 kap. 1 § Lag (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

Dotterbolag med överlåtbara värdepapper upptagna till handel på reglerad marknad

Av 6 kap. 10 § tredje stycket (samt 7 kap. 31 a § andra stycket) Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554) framgår att ett dotterbolag inte behöver ha en egen hållbarhetsrapport om det omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen. Av det nya tillägget i tredje stycket framgår dock att detta inte gäller dotterbolag som har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och är ett sådant bolag som avses i första stycket, dvs ett stort bolag.

Att bolag som har någon form av värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad inte får använda möjligheten att hänvisa till koncernens hållbarhetsrapport leder till ökade administrativa kostnader för bolagen. För att träffas av bestämmelsen behöver bolaget inte ha aktier upptagna till handel på en reglerad marknad utan det kan räcka med att bolaget tex har ställt ut lån som är upptagna till handel på en reglerad marknad. Det behöver därmed inte ske någon aktiv handel avseende de överlåtbara värdepappren som kräver transparens avseende hållbarhetsinformation för investerarna.

På sidan 201 i betänkandet framgår att utredningen tolkar direktivet på så sätt att noterade dotterföretag i EU inte får undantas från skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapport. Utredningen skriver dock att direktivet *inte är entydigt i denna del* utan att, som det får förstås, detta är utredningens tolkning av direktivet.

Om det föreligger en otydlighet om direktivet kräver att denna sorts dotterbolag (stora bolag som har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad) inte får hänvisa till koncernens hållbarhetsrapport är det därför vår uppfattning att denna begränsning inte borde tas med. Detta i enlighet med den övergripande utgångspunkten att inte gå utöver vad direktivet kräver.

Svensk Försäkring anser att även stora dotterbolag som har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad borde få ha möjligheten att hänvisa till koncernens hållbarhetsrapport, förutsatt att övriga krav är uppfyllda.

3.6.2 Informationen ska upprättas och offentliggöras i ett elektroniskt format

Det införs ett krav i ÅRL 14§ att rapporteringsskyldiga företag ska upprätta sin förvaltningsberättelse i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat och märka hållbarhetsrapporten inklusive upplysningar enligt artikel 8 i EU 2020/852 i ett sådant format (s.k. taggning). En följd av detta blir, eftersom förvaltningsberättelsen ingår i årsredovisningen, att företagets hela årsredovisning behöver upprättas i elektroniskt format eftersom årsredovisningen genomgående ska ha samma format.

Av utredningens konsekvensanalys framgår att konsekvenserna av krav på digital rapportering främst berör de företag som inte är s. k. Esef-rapportörer dvs. företag som idag inte omfattas av Esef (European Single Electronic Format) enligt den delegerade förordningen (EU) 2019/815.

Försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag som inte har värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad har hittills inte omfattats av Esef. För majoriteten av företagen på den svenska försäkrings- och tjänstepensionsmarknaden innebär de nya kraven på hållbarhetsrapportering således en samtidig en övergång till att upprätta sina årsredovisningar i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat och märka hållbarhetsrapporten inklusive upplysningar enligt artikel 8 i EU 2020/852 i ett sådant format (taggning). En omställning till rapportering i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat och taggning av hållbarhetsrapporten är ett omfattande och resurskrävande arbete, som tillkommer för de rapporterade företagen utöver all övrig anpassning av verksamheterna som krävs för att uppfylla de nya rapporteringskraven på hållbarhetsområdet. Det hade varit önskvärt att företagets rutiner och ställningstaganden för att kunna uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering skulle få etableras och mogna innan kraven på taggning införs.

Vi vill uppmärksamma att det är uppmärkningen (taggningen) som är det mest resurskrävande för företagen. Även för företag som redan idag är s.k. Esef-rapportörer är det en stor omställning att också tagga informationen. Taggning är en förutsättning för att bland annat hållbarhetsrapporterna ska kunna överföras till den kommande europeiska gemensamma kontaktpunkten för finansiell och icke-finansiell information (Esap⁴). En digital s. k. taxonomi för hållbarhetsrapportering är i sin tur en förutsättning för att den information som rapporteras ska kunna taggas i enlighet med EU:s hållbarhetsrapporteringsstandarder (ESRS⁵). Då den digitala taxonomin ännu inte är färdigställd och då Esap ännu inte är etablerad och tidsplanen för dess färdigställande fortfarande är osäker anser vi att det är att gå händelserna i förväg att kräva taggning vid samma tidpunkt som de nya kraven på hållbarhetsrapportering ska börja tillämpas.

I den mån EU-rätten tillåter, förordar Svensk Försäkring att tidpunkten för krav på taggning senareläggs och samordnas med den första informationsöverföringen till Esap.

⁴ European Single Access Point

⁵ European Sustainability Reporting Standards

3.10.5 Vem ska vara behörig att granska hållbarhetsrapporten?

Direktivet medger att medlemsstaterna tillåter så kallade oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster att granska hållbarhetsrapporter. Svensk Försäkring anser att svenska företag skulle gynnas av en större konkurrens mellan aktörer som granskar hållbarhetsrapporterna.

Genom att tillåta oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster skulle företagen få tillgång till ett större urval av aktörer som kan bestyrka hållbarhetsrapporterna. Då efterfrågan på sådana tjänster kommer att öka väsentligt när de nya reglerna om hållbarhetsrapportering ska börja tillämpas, finns det en risk för brist på denna typ av kompetens. Det skulle underlätta kompetensförsörjningen om den kunskap och erfarenhet som finns hos yrkesgrupper utanför revisionsföretagen bättre kan tillvaratas.

Svensk Försäkring *avstyrker* därför utredningens förslag att endast auktoriserade revisorer ska få utföra granskning av hållbarhetsrapporter.

Svensk Försäkring står till förfogande för frågor och diskussion gällande synpunkterna som framförts i detta yttrande.

Svensk Försäkring

Magnus Vesterlund

Karin Chenon